

ARIEL SANTAMARIA I LA BANDA DEL PERE MATA

Sorprenent projecte musical paral·lel a la seva banda habitual que ens presenta en Ariel Santamaria, com diu ell: "La versió acústica de Flangers", l'agrupació de vells bohemis de l'escena musical de Reus: Jordi Martínez al baix, Cristobal Lucendo a la guitarra elèctrica, tots dos enrolats en algun moment a Critería, Xavi Macaya al Violí (qui no coneix al Macaya!!) i la Marta Pahül al Violoncel acompanyen a la guitarra acústica i veu de l'Ariel en aquest arriscat projecte musical valedor dels grans elogis dels oients, es una maqueta no apte per escoltar en qualsevol moment del dia, però si per escoltar-la amb tranquil·litat, sentir les penes de la vida, molt en la línia de cantautor apolític, fugidor dels fàcils estereotips emmarcats en aquests artistes, els elements de corda: Violí i Violon-

cel es el punt d'inflexió que farà decidir al oient escoltar la cinta, tot acompanyat de la falta de bateria, dona peu a un aire Pseudo-barroc enmarcat al llarg de la gravació. "Nòmades", "Falses esperances" o "Filla del mar" es l'expressió màxima de cantautor oferta per la banda, i encara hi ha cabuda per una manifest de suport per l'estrella, en el tema menys acústic, i si elèctric batejat amb el nom de "Jesucrist encara s'estima a l'Ariel Santamaria", s'inicia aquí la carrera d'un mite?, d'una llegenda? no ho sé, però la carrera de successió del Jaume Sisa ja té nom propi.

Capità Cisterna